

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ali smo se poslužili že vseh sredstev za razširjanje národne zavesti?

Iz Dolenjskega 22. januarja.

Veliko smo že storili Slovenci za razširjanje narodne zavesti mej svojimi rojaki, za izobraževanje našega rodu v svojem jeziku in s tem mnogo kori stili in primogli našemu narodu na jedni strani k večji samostalnosti, na drugi strani k njegovi večji veljavi v Avstriji, ki uživa in bode uživala od zavednih Slovencev vedno večji in večji hasek. Ako se le malo ozremo v preteklost, v kateri je človek na prstih lahko seštel vse zavedne, omikane in odločne Slovence, in pa zopet v zdanjost, v kateri je število poslednjih tako lepo narastlo: mora to vsacega domoljuba, zlasti tistega, ki je sam k temu vspehu kaj pripomogel, z veseljem navdajati. Posebno pa mora to domoljuba veseliti, ko vidi, da se to slovensko patrijotično delo še vedno nadaljuje, da se še vedno več in več časnikov v ta namen mej narod razširja, da prihaja na dan vedno večje in večje število slovenskih knjig in knjižic, da se slovenski naš jezik rabi v družbinah krogih, v zborih in veselicah naših Čitalnic in bralnih društev, da se mu polagoma pot odpira tudi v šole in uradnije. — To bi bila svetla stran našega sedanjega političnega stanja; ozreti se pa moramo tudi na senčno stran v našem položaji.

V nekatere kroge je res precej že prodrla narodna zavest, v druge pa zopet jako malo. Pri kmetih štajerskih, posebno pa pri gorških ni odločno narodno prepričanje nič kaj nenavadnega, dosta slabše je pa pri kranjskem, zlasti pri dolenjskem kmetu. Temu v dokaz naj povem le jeden sam slučaj: Pri nekem shodu na Dolenjskem pokazala se je nekaterim premožnejšim in odličnejšim kmetom Bleiweis-ova slika. Ali jo je mar kdo poznal? Kaj še! Niti ime niti delovanje Bleiweisovo jim ni bilo znano. — To kaže, da se omikani Slovenci vender še morebiti nismo vseh sredstev poslužili za dovoljno razširjanje národne zavesti, ko

ona ni še prešinila vseh krogov. Kaj pa hočemo še več storiti? Vsaj pošiljamo veliko slovenskih časopisov mej svet, vsaj razpošilja n. pr. družba sv. Mohora vsako leto nad 100 000 naših knjig mej prosti naš narod! Res je, ali vsi časopisi imajo le mrtve črke, katere se našega kmeta ne primejo tako, kakor živa beseda.

Slovenci, osobito Dolenjci imajo še vse premalo Čitalnic, bralnih društev, kmetijskih podružnic, in — slovenskih političnih društev skoro nič. Pa tudi če se nabaja tu pa tam kakovo tako društvo, ne vabijo se v shode in pogovore kmetje, rajše nemškutarji in Nemci, kateri se hodijo vanjo samo zabavati, sicer pa ostanejo brez simpatije do Slovencev, kakor pred. Takih društev, zlasti kmetijskih podružnic, o katerih se na Kranjskem v novejšem času tako malo hvalevrednega sliši, kakor o glavnem odboru, moralo bi biti vse polno po Slovenskem in v njih bi morali omikanejši Slovenci, duhovniki, učitelji, uradniki, župani, kmetom z živo besedo to pa ono razlagati, sedaj govoriti o kmetijstvu, sedaj o politiki, sedaj o popularno-znanstvenih rečeh. V tej zadevi zanemarjajo mnogi odlični Slovenci svojo národno dolžnost tako, kakor nekateri slovenski državni in deželni poslanci ne storé čisto natančno svoje poslaniške dolžnosti, ko svojih volilcev nikdar v pogovore ne skličejo. Vsaj niti poslednji niti drugi ne terjajo, da bi poslanec, ki je itak odličen domoljub in zaupni mož naš, polagal računa in zagovarjal svoje delovanje, o katerem je že vsem Slovencem do pičice dobro znano, da mora tako in ne drugače biti. Volilne shode bi bilo treba pri nas v ta namen sklicovati, da odlični naši možje, kakoršni so poslanci, privabijo veliko množico našega naroda, kateremu se more pri tacihi prilikah najbolje oživiti ali zopet utrditi národno prepričanje.

Pa tudi s tiskano besedo še ne razširjujemo dovolj narodne zavednosti in narodne omike. Najuspešnejše, najpraktičnejše in tudi najceneje delujejo v tej zadevi Korošci s svojo družbo sv. Mo-

hora in z „Mirom“. Tudi Štajerci, ki pošiljajo teden za tednom mej kmete tako obširen in dober list, kakeršen je „Slov. gospodar“ s svojima prilogama, storé v tej zadevi svojo dolžnost. Primorcev, posebno pa Kranjcev ne morem s časopisnega stališča z ozirom na kmete, na revne naše kmete, tako zelo pohvaliti. Revnemu našemu kmetu priporočiti je treba namreč tudi čitanje slovenskega časnika — ali mu ga celo moralično usiliti. Toda usiljevati mu list, ki ga stane na leto 5, 6, 7 ali 8 gld. ne gre, to bi bilo zanj pretežko, zlasti ker še goldinarja za družbo sv. Mohora težko dá, in ako ga dá na lepo prigovarjanje duhovnikovo, zelo ga pogreša. Za naše kmete po Kranjskem, zlasti po Dolenjskem potrebovali bi lističa, kakeršen je „Mir“, ki bi stal za vse leto jeden sam forint. Takov listič bi dobro služil posebno onim malim (in velikim) kmetom, rokodelcem, kateri do zdaj še skoraj družega čitali niso, razven svojih molitvenih knjižic, in kateri za dražje časopise ne vzmorejo denarja. Pisan bi pač moral biti takov list v takem duhu in taki obliki, ki bi odgovarjala mali omiki čitateljev, katerim bi bil namenjen. Začeti bi moral list nekako z abecedo naše domače in tuje politike, razlagati jim z nova in s početka vse naše javno življenje — z jedno besedo: pripovedovati take reči, katere so drugim omikanim Slovincem zdavna že znane. Posnemati bi morda moral slavnega našega Bleiweisa in pogledati, kako je on pisal prve številke in letnike svojih za naš narod prezaslužnih „Novic“.

„Z—v z V—a“.

Zveza slovenskih posojilnic.

U v o d.

Ravnatelj celjske posojilnice, gospod Mihael Vošnjak je odposlal dne 6. januarja 1883 sledeče vabilo:

Slavno predstojništvo posojilnice

v

Brez dvojbe so se zadrage, osnovane na podlagi postave od 9. aprila 1873 na Slovenskem Šta-

LISTEK.

Junak našega časa.

(Roman M. Lermontova posl. J. P.)

B e l a.

(Dalje.)

— Kje je Pečorin? vprašam jo.

„Na lovu.“

— Ali je zopet šel danes?

„Ne,“ rekla je čez nekaj časa, „odšel je še včeraj.“

— Morda se mu je pripetila kaka nesreča?

„Včeraj zvečer bila sem vedno v skrbeh,“ rekla je vsa v solzah, „da ga ne raztrga kak divji merjasec ali medved, ali pa, da ga ne dobe Čerkesi . . . danes pa me muči misel, da me ne ljubi več . . .“

— Zares ljubo dete, to bi bilo najhujše, kar si moreš misliti.

Začela je jokati, potem si je obrisala solze, povzdignila glavo in rekla s trdim glasom:

„Če me več ne ljubi, zakaj me ne pošlje nazaj v vas? Jaz mu ne maram biti na poti. Če pojde tako dalje, grem sama. Jaz nisem njegova sužnja, knežja hči sem.“

Poskusil sem tolažiti jo.

— A pomisli, ljuba Bela, pri tebi vedno tičati tudi ne more, kakor bi bil prišit za tvojo obleko. Mlad je, lov ga veseli; če je šel, prišel bo zopet nazaj. A če boš vedno žalovala, naveličal se te bo prehitro.

„Prav imate, jaz hočem biti vesela.“

Smeje se vzela je tamburin, začela peti, plesati in skakati. A to veselje ni trajalo dolgo, padla je nazaj na posteljo in pokrila obraz z rokama. Nisem vedel, kaj početi z njo. Jaz sploh nisem bil vajen občevati z ženskami. Preudarjal sem in pre-mišljeval, s kom bi jo potolažil, a ničesa ni mi prišlo na um. Nekaj časa sva vkupe molče sedela. Jako neprijeten, skoraj smešen položaj. Naposled rekla je:

„Vreme je lepo; ako hočeš, pojdiva sprehajati se na nasipe.“

Bil je zares prekrasen jesensk dan; ni bilo ne pregorko ne premrzlo, gozdi po gorah videli so se tako razločno, kakor bi bili naslikani na porcelan . . . Tiho šla sva po nasipih okrog, potem se je pa usedla ona na trato in jaz zraven nje. Bilo je prav smešno, kako sem tekal za njo, kakor kaka čuvarica.

Naša trdnjava stala je na nekej višini, na vse strani bil je lep razgled. Na jedni strani razprostirala se je velika, z mnogimi propadi večkrat pretrgana ravnina, noter do neke gore, ki je bila obrasčena do vrha z lesom; tu pa tam videle so se čede konj in dim čerkeskih vasij, na druge strani zvižala se je majhna rečica, in v njenej vodi videlo se je grmovje, ki je pokrivalo bližnje gore. Sedela sva na oglu nasipa, odkoder sva lahko pregledala skoraj vso okolico. Iz gozda vidim prihajati nekoga na belem konji. Prišlec se je vedno bolj bližal in obstal samo kakih dve sto korakov onstran reke.

gerskem in na Kranjskem jako razvile, ter se tudi kaže, da te zadrage na občno blagostanje prav vspešno uplivajo. V ta namen pa, da bi se deloma že obstoječe posojilnice še bolj razvijale, in deloma, da bi se v krajih, kjer bi bila ustanovitev teh zadrug potrebna, dotične priprave pričele, bila je že od več strani izražena želja, naj se osnove „Zveze slovenskih posojilnic“; ob enem se tudi omeni, da je do sedaj že 14 slovenskih posojilnic.

Da bi se pa posvetovalo o ustanovitvi take zveze, snidili se bodo poslanci slovenskih posojilnic dne 21. januarja t. l. (nedeljo) popoldne ob dveh v uradnici celjske posojilnice in k temu shodu povabi se tudi vodstvo vaše posojilnice s prošnjo, nekatere člene vašega predstojništva (ravnateljstva) v ta namen tedaj semkaj poslati.

Razen posvetovanja o predloženih pravilih „Zveze slovenskih posojilnic“ se bo posvetovalo še o sledečih točkah:

1. Prošnja na finančno ministerstvo, naj se tudi menjice s slovenskim tekstom tiskajo in prodajajo.

2. Kako bi se za posojilnice potrebne tiskovine po najnižji ceni pridobile?

3. V katerih krajih Spodnjega Štajerja in Kranjskega, kjer še ni posojilnic, bi bila ustanovitev teh zavodov najbolj potrebna?

4. Posamezni nasveti.

Z odličnim spoštovanjem

M. Vošnjak m. p.

Zapisnik.

Vsled zgoraj omenjenega povabilnega dopisa so poslale dne 21. januarja svoje poslance k dogovoru v Celje sledeče posojilnice:

- I. Mariborska posojilnica denarničarja gospoda Simon-a.
- II. Mozirska posojilnica ravnatelja g. Lipold-a in denarničarja g. Goričar-ja.
- III. Šoštanjka posojilnica denarničarja g. Ivan Vošnjaka.
- IV. Žavska posojilnica ravnatelja gospoda Hausenbichler-ja.
- V. Celjska posojilnica ravnateljske člane gg. M. Vošnjak-a, dr. Serneč-a, Fr. Kapus-a, L. Baš-a in dr. Filipič-a.

Po storjenem pozdravu ravnatelja celjske posojilnice na vse gg. poslance, razloži ta potrebnost zveze slovenskih posojilnic.

Ko so se potem vsi poslanci izrekli za ustanovitev te zveze, so izvolili za vodstvo daljnih razgovorov gospoda M. Vošnjak-a kot predsednika skupščini.

Gospod M. Vošnjak začne razgovor o posameznih točkah dnevnega reda. V prvi vrsti se preberejo po njem sestavljena pravila zveze.

Ta pravila se sprejmejo brez premembe, ter je podpišejo vsi navzočni poslanci.

Pravila se po besedah tako-le glasijo:

Pravila

zveze slovenskih posojilnic.

§. 1. Podpisane zadrage napravijo na podlagi sledečih pravil „Zveze slovenskih posojilnic“.

§. 2. Zveza ima namen:

- a) Sploh pospeševati napredek denarnih zavodov, kateri so se na podlagi postave od 9. aprila 1873 osnovali na Slovenskem.
- b) Mej temi posojilnicami nastaviti opravilno zvezo.
- c) Na to delati, da se letni računi teh posojilnic v jedni in tisti obliki (v prvi vrsti kar se tiče kontiranja) napravijo, oziroma razglasujejo.
- d) Na to gledati in delati, da se v krajih na Slovenskem, kjer se vkljub potrebe še niso nastavile posojilnice, take prej ko slej ustanovijo.
- e) Pri osnovanju novih posojilnic prospešno pomagati.

§. 3. Posebno se omeni, da zveza, oziroma njeni organi, nimajo nikake pravice v imenu podpisanih posojilnic delati take pogodbe, s katerimi se posameznim posojilnicam ali pa zvezi naklada kaka zaveza.

§. 4. Sedež zveze je za prihodnji dve leti v Celji.

§. 5. Opravičene k prošnji za sprejem v zvezo so vse slovenske posojilnice.

Prošnja se uložijo pri načelstvu zveze.

§. 6. Obstanek zveze se začasno določi na dve leti. Ali naj bi zveza potem še dalje obstala, ali po drugih pravilih, o tem se bo sklepalo pri obnem zboru leta 1884.

§. 7. Če zveza neha, določi zadnji občni zbor, kako se razdeli njeno premoženje.

§. 8. Organi zveze so:

- a) načelnštvo,
- b) občni zbor.

§. 9. Načelnštvo obstoji iz načelnika zveze in dveh odbornikov, katere voli občni zbor na jedno leto. Načelnik se mora voliti iz srede ravnateljstva taiste posojilnice, kjer ima zveza svoj sedež. Kot odborniki se smejo voliti le udje ravnateljstva posameznih v zvezi stoječih posojilnic.

§. 10. Načelnštvo ima sploh nalogo vedno paziti na vse prigodbe zadružnih zadev in skrbeti za to, da se tiste potem gledé naših razmer pretresujejo v prihodnjem obnem zboru.

§. 11. Načelnštvo sklicuje občne zборе in odločuje njihov dnevni red.

§. 12. Načelnik oskrbljuje blagajnične posle zveze in polaga račun v obnem zboru.

§. 13. Redni občni zbor se skliče vsako leto meseca aprila v kraj, kjer ima zveza svoj sedež.

§. 14. Izredni občni zbori se skličejo, če se to potrebno zdi načelstvu ali pa če dve posojilnici to zahtevati in naznaniti predmete, o katerih bi se naj posvetovalo.

§. 15. S povabilom vred se mora tudi naznaniti dnevni red obnega zbora.

§. 16. Vsaka posojilnica ima pravico zahtevati, da se od nje naznanjeni predmeti postavijo na dnevni red obnega zbora.

To zahtevanje se mora pa i-javiti načelstvu najpozneje do konca meseca sušca.

§. 17. Občni zbor sklepa:

- a) O premembi pravil;
- b) o pregledovanji letnega računa zveze;
- c) o zadružnih zadevah sploh;
- d) o nehanji zveze;
- e) o posameznih nasvetih in
- f) voli načelstvo.

§. 18. K obnemu zboru pošlje vsaka posojilnica zveze najmenj jednega zastopnika. Pri glasovanji ima pa vsaka posojilnica le jeden glas.

§. 19. Za pokritje uradnih stroškov zveze donša vsaka posojilnica primerno svoto in sicer čisto po prosti volji.

§. 20. Kot časnikarski organi zveze se določijo „Slovenski Narod“, „Stidsteirische Post“ in „Slovenski Gospodar“.

§. 21. Vse prepire, izvirajoče iz teh pravil, rešuje občni zbor brez daljnega priziva.

Celje, 21. januarja 1883.

Po podpisu pravil se izvolijo v smislu §. 9 potrebni funkcionarji načelstva zveze in sicer kot načelnik g. M. Vošnjak, ravnatelj celjske posojilnice, kot člane načelstva g. dr. B. Glančnik, ravnatelj mariborske posojilnice in g. dr. Pitamic, ravnatelj-ski član posojilnice v Postojini.

Potem se začne razgovor o posameznih točkah dnevnega reda, o katerih se je sledeče sklenilo:

Ad I. Načelnštvo zveze ima odposlati prošnjo na visoko c. kr. finančno ministerstvo s tem zapopadkom, da se imajo tiskati menjice s slovenskim tekstom in da se zamorejo kupiti pri vsakem prodajalcu kolekov na Spodnjem Štajerskem in Kranjskem.

Ad II. Načelnštvo naj jemlje pozor na to, da se po mogočnosti hitro preskrbi društvena tiskarna, v kateri se pripravijo vse za posojilnice potrebne tiskovine. Do dneva naredbe take tiskarne pa se mora načelnštvo dogovoriti s kako privatno tiskarno zavoljo tiskovin za posojilnice po najnižji ceni ter naznaniti to vsaki posamezni posojilnici, da se preskrbi le pri dotični tiskarni s potrebnimi tiskovinami.

Tudi se je načelnstvu naložilo, da sestavi formule vseh tiskovin, katere se imajo poslati pred tiskom vsem posojilnicam v odobrenje.

Ad III. Zavoljo ustanovitve novih posojilnic se naprosi načelnštvo, da daje prve nasvete, kadar se mu zdi po svojem razsodku čas ugoden.

Ad IV. Predlogi navzočnih.

K tej točki dnevnega reda obravnava g. M. Vošnjak več predlogov, o katerih se je sklepalo in sicer:

- a) Načelnstvu se naloži, poslati prošnjo na visoko c. kr. notranje ministerstvo s tem, da ukaže hranilnicam, naj izposojujejo iz svojega rezerv-

Jel je vrteti konja kakor bi bil neumen. Zanimiv prizor.

— Pogledaj no, Bela, tvoje oči so mlajše kakor moje. Vraga, kdo je in kaj uganja?

Pogledala je na onostran in zavpila: „Kazbič! Kazbič!“

— Oh, ta prokleti malopridnež, prišel je zopet norčevat se iz nas.

Pazno pogledal sem tja in res spoznal sem Kazbiča po njegovem zagorelem obrazu in raztrganej obleki.

„To je konj mojega očeta,“ rekla je Bela in prišla me za roko. Trepetala je, kakor trepetličino listje in oči so se jej svetile.

Aha, mislil sem si, golobičica moja, tudi ti imaš razbojniško kri v žilah.

— Pridi semkaj, rekel sem stražniku, vzemi puško in izpihni temu-le dušo; — ako ga zadeneš, dobiš srebrni rubelj.

— Kakor velite, gospod stotnik, ko bi se vrag le vedno ne vrtil.

— No, mu pa zapovej, da naj obstane jedno minuto.

— Heda, prijatelj, zaklical je stražnik in pomignil mu je z rokama; obstoj, kaj se vedno sučeš?

Kazbič res obstane in posluša, misli je baje, da mu hoče kaj povedati. — Grenadir pomeri in puška poti . . . Ta hip pa je Kazbič spodbodel konja in odskočil v stran. Potem se je pa povzdignil v sedlu, poklonil se po svoje, požugal z bičem . . . ter pobegnil.

— Ali te ni sram? rekel sem stražniku.

— Gospod stotnik, rekel je vojak, bil je že blizu smrti. A ti ljudje so začarani. Z jednim strelom ga ne ubiješ.

Četrto ure pozneje vrnil se je Pečorin z lova. Bela planila mu je v naročje, a ni mu rekla žal besede . . . Kar se mene tiče, bil sem prav jezen nanj.

— Glejte, rekel sem mu. Ravno kar smo Kazbiča videli onstran reke in streljali smo nanj. Lahko bi se bila srečala. Ti gorci so meščevanja željni narod. A mislite, da Kazbič ne ve, da ste pomogli

Azamatu ukrasti njegovega konja? Bojim se, da je danes spoznal Belo. Jaz dobro vem, da mu je ona pred jednim letom bila jako všeč — sam mi je to povedal: ko bi bil mogel spraviti toliko denarja skup, da bi jo bil kupil, bila bi najbrž že njegova žena.

Pečorin se je zamislil. Potem je pa rekel: „Da, previdnejši bodimo . . . Bela od danes ne sme več onstran nasipov.“

Zvečer sva se dolgo pogovarjala. Žal mi je bilo, da je bil tako spremenil svoje obnašanje proti deklici. Ne le, da je polovico časa prebil na lovu, bil je proti njej vedno bolj hladen in ravnodušen. Le redkokedaj jo je še poljubil, ona jela je hirati in obraz se jej je vidno podaljšal, njene oči bile so otožne.

— Zakaj ihtiš in jočeš, Bela? povpraševal sem jo večkrat. Ali te teži kaka žalost?

„Ne!“

— Ali hočeš česa?

„Ne!“

— Ali se ti toži po tvojih stariših?

„Starišev nimam več.“

(Dalje prih.)

nega fonda posojilnicam posojila proti najnižjemu, ne čez 3% obsegajočemu obrestovanju.

b) Načelstvu se naloži, poslati ulogo na c. kr. ministerstvo trgovine s prošnjo, naj pripomore, da se oddajo posojilnicam posojila iz centralnega zaklada poštnih hranilnic proti najnižjemu obrestovanju.

c) Posojilnice naj se poslužujejo pri posojilih kmet-skim strankam navadnih dolžnih pisem, ne pa menjic.

d) Načelstvu se naloži poslati prošnjo na c. kr. ministerstvo trgovine, naj ukaže, da se upe-ljejo za črke č, š in ž vsaj za notranje tele-grafično občevanje posebna telegrafična zna-menja, da se s tem v okom pride na ta način popačenim brzojavam tam, kjer se nahajajo te črke.

Ker nikdo ne stavi nobenega predloga več, se zapisnik zaključil in podpiše.

M. Vošnjak l. r.

L. Bouha l. r.,
perovodja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. januarja.

Danes bode se v **državnem zboru** v prvo čital predlog poslanca Mattuša, po katerem se imajo ustanoviti posebne, samostojne obrtne zbornice. Debata o tem predlogu bo skoro gotovo jako živahna in obširna.

Ta predlog Mattušev obravnaval je včeraj v Pragi shod predstojnikov in zastopnikov obrtnih za-drug in gremija praškega; v tem shodu vzprijela se je jednoglasno resolucija, s katero se terja ustanovitev samostojnih obrtnih in industrijskih kamor in prememba trgovinske postave. V dose-danjih trgovinskih zbornicah obrt ni dostojno zastopa-niti z ozirom na davke niti ne na število malih obrtnikov. Zato naj se v oddaljenih okrožjih usta-nové posebne industrijske kamore za veliko in malo obrt z vsemi pravicami trgovinskih zbornic. Naj-manjši prinos za volilno pravico bodi 3 gld. 15 kr. neposredne pridobitnine. Tudi naj dobi obrtnija svoje posebne zastopnike v deželnem in državnem zboru. Druga resolucija zahteva premembo volilnega reda praške trgovske kamore. Te resolucije se pre-dade „Českemu klubu“, državni zbornici, vladi in pa pražkej trgovski kamori.

Odsek gosposke zbornice za šolsko po-stavo imel je že konečno sklepanje o noveli šolske postave. Vzprijela se je določba, da ima biti vodja kake šole tiste vere, h kateri pripada večina učenc-ev. Galicija in Dalmacija pa ste izvzeti iz te do-ločbe. Poročeval bode v zbornici grof Falkenhayn.

Zopet se čuje o novem činu **irredentskega** junaštva. V Bologni dobili so bombo v glavni veži ondukajšnjega avstrijskega konsulata. Napast-nika, dva irredentca, sta že priprta.

Vnanje države.

Namestnik **srbskega** metropolita Mihajla, Mojsije, odstopil je od svojega dostojanstva in sicer zavoljo novih cerkvenih postav, katere je skupščina sklenila in kralj ravnokar potrdil. Po njih pride metropolit v veliko odvisnost od ministra za uk in bogočastje. Gotovo imel je Mojsije pred očmi, kako je ravnal Novaković s prejšnjim metropolitom Mihajlom in uvaževaje prislovico „hodie mihi, cras tibi“ je rajše dal svojo ostavko, nego da se izpo-stavi takim neprilikam.

V nedeljo zjutraj odpeljal se je **ruski** mi-nister pl. Giers iz Dunaja, kjer je bil tako izredno prijazen in odlično sprejet. Ob tistem času, ko je bival Giers na Dunaji, imel je tudi Berolin svoja imenitnega gosta iz Rusije. Bil je to veliki knez Nikolaj, strije carjev, kateremu so tudi izkazo-vali izredna odlikovanja. Pri nas je obisk prvega vso pozornost na-se obrnil; ker sta pa oba pohoda gotovo v politični zvezi, je umevno, da se časniki sedaj bavijo z ugibanji, kaj je nameraval veliki knez v Berolinu. „N. Fr. Pr.“ ima za temelj svoje kombina-ciji po „Nat. Ztg.“ priobčeni izrek, kojega je baje pred nedavnim storil car o odnošajih Ru-sije in Nemčije, kateri izrek naj bi bil imel priobčiti veliki knez v Berolinu. Po njem se je baje car Aleksander III. odločil, da ostane vedno pri sedaj ubranej političnej smeri, ker da se je prepričal, da je za rusko državo najshodnejše, ako se ostane pri tradicionalnih odnošajih obeh držav. S tem poročilom udušil naj bi se bil v Berolinu vsak sum na kako specijelno pogodbo z Avstrijo. Ko se je to tamkaj zgodilo, pravi „N. Fr. Pr.“, v tistem hipci bil je nemški poslanik v Beču, princ Reuss, to-liko okrevljal, da je mogel sprejeti Giersa. Veliki

knez imel bi bil že v sredo opraviti svoj posel, pa zadržavala ga je nenadna bolezen, ko pa je v soboto prišel do besede, postal je tudi princ Reuss takoj zdrav.

Ministerska kriza na **Francoskem** prišla je jako naravno do svojega svršetka. Tisti ministri, ki so se protivili nasvetom komisije, (ti so namreč hudo oboléli prvosednik Duclerc, vojni minister Billot in pa mornarski Jauréguiberry) od-stopili so, in ostali ministri skušajo sestaviti nov kabinet. Dosedanji minister notranjih za-dav Fallières prevzel je prvosedstvo, general Thibaudin postane vojni minister, dosedanji finančni minister Tirard vodil bo vnanje posle in de Mahy začasno mornarstvo. Sicer pa bode tako mi-nisterstvo za silo imelo še manje ugleda nego prej-šnje in bode težko izvélo do konca prognanstvo prin-cev. „Times“ se poroča iz Pariza, da je Grévy uglednemu diplomatu se izrazil, da bode senat go-tovo zavrgel nasvet Floquetov, če bi ga tudi ka-mora vzprejela. Ako pa bi potem kamora vedno še nastojala na svojem sklepu, bode moral Grévy ne-obhodno zahtevati njen razpust, kajti s tako kamoro ne more nihče vladati. On da se ne boji novih vo-litev in tudi za obstanek republike ne.

Domače stvari.

— (Bivši škof ljubljanski) gosp. Jar-nej Vidmar je v svojem bivališči v Kranji tako nevarno zbolel, da se je najhujšega bati.

— (Gosp. dr. Fran Rački) potrjen je Najvišjim odločilom z 19. t. m. predsednikom jugo-slovanske akademije znanosti in umetnosti.

— (Čitalnični pevski zbor) vabi za debeli četrtek 1. februarja 1883. v dvorano ljub-ljanske Čitalnice na „Špehovko.“ Za boljše prebavanje bode strašno milo petje, navžarska godba, loterija, v kateri vsak nekaj dobi, in konečno občasno vrtenje in ples. Uljudno sodeluje nekaj dekoriranih žab iz ljubljanskega blata. Špektakelj začne se ob 1/2 8 uri zvečer. Čitalnični člani in „Sokol“ plačajo 50 kr., drugi naši častilci po 1 gld.

Odbor. — (Čitalnica v Šiški) daje častitim dru-štvenikom na znanje, da bode svečnice dan — 2. fe-bruarja 1883 Valentin Vodnika rojstna hiša pri Žibertu (sedaj Matjanu) v Zgornji Šiški v čestjenje dne, katerega se je pred 125 let (1758) porodil Valentin Vodnik, „prvi slovenski pesnik“, sijajno okinčana in razsvetljena, ter da se bode pomenljivi dan s pesnijo in besedo primerno slavil, od 4. ure popoldne — dalje. K udeležbi najuljudneje vabi čitalnični odbor.

— (Vabila za Sokolovo maskarado) so se že razposlala. Ako bi kdo, ki se želi udele-žiti te veselice, vabila slučajno ne bil dobil, naj se blagovoljno oglasi pri blagajniku, g. Jos. Gebi, urarju v Slonovih ulicah.

— (Občni zbor Marijine bratovščine) vršil se je zadnjo nedeljo v magistratnej dvorani v navzočnosti kakih 150 članov. Predsedoval je gosp. Regali. Iz odborovega poročila je razvidno, da je imelo društvo l. 1882. dohodkov 6821 gl. 67 1/2 kr., stroškov pa 6641 gld. 69 kr., da je tedaj ostalo v blagajnici 189 gold. 98 1/2 kr. Umrlo je l. 1882. 86 udov in 39 njihovih otrok. Udov šteje društvo 532 možkih, 1577 ženskih, tedaj vkup 2109. Pre-moženje društva iznaša 24.387 gld. 27 1/2 kr. in se je lansko leto za 206 gold. 27 1/2 kr. pomnožilo. Predno se preide na volitev, oglasi se dosedanji odbornik g. Pirnat in pravi, da ni vse tako svetlo pri društvu, kakor se v odborovem poročilu opisuje, da je stvar le na zunaj lepa, znotraj pa piškava, kajti ako se premoženje mej toliko število udov razdeli, pride le jako neznatna svota na jednega, nikakor pa ne toliko, da bi bil plačan pogreb. Gos-pod Pirnat izjavi, da izstopi iz odbora. Gospod Regali vede se jako neparlamentarno, grozi, da bo g. Pirnata tožil, kar pa g. Arko odločno odbija, češ, da je napram možu, kakeršen je g. Pirnat, kateri uživa občno spoštovanje in je v istini blag človek, tako ravnanje malo umestno. Konečno prosi g. Regali gosp. Pirnata, naj ostane v odboru, kar pa sled-nji odločno odreče. Predno se pride na volitev, go-vore še gg. Zupančič, Jemc in Drašler za to, naj bi se naprosili dosedanji odborniki, da še osta-nejo v odboru in sploh priporočajo, naj bi se volili v odbor starejši udje, ne taki, kateri so še le lan-

ske leto pristopili. G. Lilleg predlaga, naj se vo-lijo v odbor gg. Drašler, Jemc, Šturm, Škrbinc, čemer zbor per acclamationem pritrdi, ravno tako se izvoli mesto g. Pirnata g. Dolhar. Gospod Škr-binc predlaga, da se predstojniku poviša plača od 100 na 150 gold, čemer zbor pritrdi, gosp. Klein pa predlaga, da se dovoli za lansko leto 100 gld. remuneracije predstojniku, blagajniku in tajniku, kar se tudi vzprejme. Odbor izvolil je takoj po občem zboru predstojnikom g. Regalija, njega namestnikom g. Zupančiča, blagajnikom g. Drašlerja, tajnikom g. Šturma.

— (Samomor.) Danes zjutraj je v „Prulah“ v vodo skočil in utonil J. Jančar, hišni posestnik in pek nasproti stolne cerkvi v Ljubljani.

— (Iz Konjic) poroča se v „Südsteir. Post“, da so tamošnji nemškutarji predzadnjo nedeljo imeli veselico, pri kateri se je pela „die Wacht am Rhein“. Dva Slovence, ki nista hotela peti te pesni, so psovali in pozneje, ko sta se odpravila domov, sunili po stopnicah, da se je jeden na nogi močno poškodoval. Ako se v takozvanih omikanih nemčur-skih krogih vrše take surovosti, kje nam je potem iskati nemške kulture?

— (Iz Cerknice) dne 27. januarja se nam poroča, da je visoka c. kr. deželna vlada z dopi-som dne 21. t. m. št. 757 dovolila, da se v Cer-knici ustanovi društvo „kmetijska in obrtnijska Či-talnica“.

— (Občina Zagorje na Notranjskem) je v seji 21. t. m. na predlog podžupana g. Jakoba Križmana jednoglasno sklenila protest proti prodaji vode iz Reke Tržačanom ter mestnemu magistratu v Trstu odposlala prepis zapisnika, kateremu po-vzamemo naslednje točke: 1. Ali slavnemu magistratu ni znano, da voda Bistrice stoji v posesti treh poli-tičnih okrajev, to je: Postojine, Volovskega in Se-žane? 2. Naj slavní magistrat ne misli, da zadostu-jejo pogoji za odpeljavo vode v Trst samo z Bistriškimi mlinarji, ker ni samo njihova lastnina, ampak dotična voda je lastnina prebivalcev treh političnih okrajev, kar se lahko dokazati dá, torej bi moral biti pogoj odobren od vseh dotičnih prebivalcev, kar se pa nikdar zgodilo ne bode in se zgoditi ne more. 3. Naj se slavnemu magistratu tržaškega mesta po izpisu (prepisu) zapisnika tamošnje seje občin-skega odbora zagorske občine objavi, da ta odbor stoji v nepremakljivem protestu proti prodaji in od-peljavi vode Bistrice v Trst.

— (Odbor novomeške Čitalnice) vabi k Vodnikovej svečanosti, katero prireja v dan 3. fe-bruarja 1883 v prostorih narodnega doma. Spored: 1. „Mornar“, možki zbor, uglasbil A. Leban. 2. Slav-mostni govor. 3. „Tičica“, četverospjev, uglasbil A. Mayer. 4. „Pomlad“, samospjev s spremljevanjem klavirja. 5. „Slovenec dom“, možki zbor, uglasbil A. Nedvčd. Iz posebne prijaznosti sodelujejo gospo-dičina Lujiza Mayer, gospod Emil Rizzoli, in pevski zbor Čitalnice. Po dovršenem sporedu sledi ples. Za-četek točno ob polu 8. uri zvečer. Vstopnina: Za članove Čitalnice: pojedince 30 kr., obitelji 50 kr. za nečlanove: pojedince 50 kr., obitelji 70 kr.

— (Ilirsko-bistriška Čitalnica) na-pravi 2. februarja maskarado. Lanska bila je prav lepa, pa se nadjamo, da bo letošnja še lepša, ker pričakujemo veliko gostov iz okolice pa tudi iz Reke. Začetek ob 7 uri zvečer.

— (Nove žandarske postaje) se napra-vijo pri sv. Juriji na Pesnici in na Vidmu na Dole-njem Štajerskem.

— (Delavsko podporno društvo v Trstu) je v nedeljskem občem zboru, ki je bil od 400 oseb obiskovan, skoro jednoglasno izvolil: Gosp. V. Dolenc, predsednikom, gosp. J. Doli-narja tajnikom, g. D. Schmidta blagajnikom. V odbor so voljeni gg. M. Polić, dr. F. Mandić, M. Živić, M. Pregarec, J. Tosti, D. Starè, St. Pre-lec, L. Hajn, F. Žitko, M. Katalan, J. Olifčić. A. Kljun. Poročila društvena so jako ugodna in šteje društvo dandanes že 665 možkih, 142 pa ženskih članov; premoženje narastlo je koncem preteklega leta na 7379 gld. 75 kr.

— (Goriška nadškofija) ima tri duhovnike, ki so izpolnili 60 let mašništva: Andrej Pahor, vikar v pokoji, rojen l. 1793., v mašnika posvečen l. 1819. — Jakob Jerizh, župnik v pokoji, r. 1795., posv. 1819. — Prevzvišeni in premilostljivi nadškof Andrej Gollmayr, r. 1797., v mašnika posvečen l. 1821. — Devet duhovnikov (zlatomašnikov) je izpolnilo 50 let mašništva in so naslednji: Pilosio Ant., duhoven v pokoji, r. 1801., posv. 1824.; Fain Peter, župnik, r. 1801., posv. 1828.; Visintini F., župnik, r. 1802., posv. 1828.; Braida Gašpar, župnik v pok., r. 1803., posv. 1828.; Tiriadelli Peter, dekan, r. 1802., posv. 1829.; Tuni Jožef, kanonik, r. 1805., posv. 1830.; Grusovin Jožef, apostolski protonotar, r. 1806., posv. 1830.; Pirc Matevž, stolni vikar, r. 1805., posv. 1830.; Mozetič Jožef, kurat v pok., r. 1802., posv. 13. jan. 1833. — Šest gospodov bo letos zlato mašo pelo in sicer: Ukmar Ant., vikar, r. 1805; Okorn Fidel, vikar v pok., r. 1806.; Lapanja Jurij, vikar, r. 1806.; Marizza Ant., vikar, r. 1809.; Mercina Franc, dekan stoln. kapit., r. 1809.; Tamburlini Ant., duhoven, r. 1809. Vseh šest je bilo posvečenih 20. avgusta 1833. Duhovnikov osemdesetletnikov je v celi nadškofiji 10, sedemdesetletnikov 37. „Soča.“

— (Razpisana je služba) dekliške učiteljice s 500 gl., eventuelno druga učiteljska služba s 450 gl. na leto na ljudske šoli v Postojni. Prošnje do 15. febr. t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. januarja. Budgetni odsek vzprejel je resolucijo dra. Tonkli-ja, po kateri se lansko leto za Kranjsko izdani ukaz glede upeljave slovenščine kot učnega jezika na srednjih šolah za dijake slovenske narodnosti (slovenskega materinega jezika) ima razširiti na vse druge dežele, v katerih tudi Slovenci prebivajo — in da se mora to pričetkom šolskega leta 1883/84 začeti izpeljavati.

Pariz 29. januarja. V zbornici objavil je Fallières sestavo kabineta; dasi še ne popoln, se vender kabinet glede brzo rešitev zahtevajočega vprašanja stavi zbornici na razpolaganje. Bonapartisti zahtevajo odložitve diskusije o predlogu zastran zakona o pretendentih, dokler bode imenovan vojni minister. Zbornica pa sklone po govoru Fallières-a takojšno debato. Ko je govorilo več govornikov, odloži se debata na jutri.

Razne vesti.

* (Vrednost starega tolarja.) Solnograški nadškof Leonhard Keutschach začel je leta 1504 izdajati tolarje, ki so bili iz jako dobrega srebra in se po škofu imenujejo „Keutschachthaler“, in ker so imeli v škofovem grbu repo, tudi „Rüben thaler“. Pri nas je take vrste denar solnograških škofov znan pod imenom „reparji“. Omenjenih tolarjev naredilo se je prav malo število, in ker je prišel v promet v veliki množini drug denar, postali so velika redkost in kolikor je znano, se ve dan danes samo za 8 tacih tolarjev. Utemeljitelj solnograškega muzeja g. Süßes iskal je za svoj zaved po časnih dolgo brez uspeha ta denar na posled pomagal mu je slučaj. Neka kmetica na „Hubergüt“ pri Hofgastenu imela je tak tolar, a ne poznavši ga, prodala ga je neke kramarici za dva goldinarja. Kramarica, ki tudi ni poznala vrednosti tega denarja, bila je vesela, da ga je oddala za jeden goldinar dobička nekemu potovalcu, slednji pa za štiri goldinarje hoteliju Aibl nu, kateremu pride na misel, da se za muzej v Solnemgradu išče tolar, na katerem je repa utisnena. Ker je nakupljenem tolarji bila tudi repa videti, naznani to vodstvu muzeja Carolino-Augustum in takoj prišel je ravnatelj dr. Peter, da se zagotovi redkega denarja, in hotelir Aibl dobil je za tolar, ki ga je stal 4 gl. v gotovem naštetih šest sto goldinarjev.

* (Poraba žveplenk.) V Evropi potrebuje se vsako leto za žveplenke 4,618.300 centov lesa. Na dan potrebuje se poprek za vsacega prebivalca v Nemčiji in Avstriji okoli 15, v Belgiji 9, v Angliji 8, na Francoskem 6 žveplenk.

* (Velika nesreča.) Zopet nam poroča kabel iz novega sveta grozno nesrečo. Velikansko urejena tovarna za strelni prah pri Baklandu v Kaliforniji unela se je namreč v nedeljo teden in raz-

neslo jo je tako, da ni niti skoro več sledu, kjer je prej stala. V magacinu bilo je okoli 4000 stotov streliva in sicer razdeljenega po 600 do 800 stotov v posameznih čumnatah, kojih vsaka je bila posebič zidana in z močnimi železnimi oklopi opravljena. Zemlja se je tako močno stresla, da so celo v krajih, kjer niso čuli poka, mislili, da je potres. Opeke in kosce zidovja neslo je čez četrto ure daleč. Žalibog je žrtva te eksplozije tudi 50 ljudi, nekrščenih Kinezo, ki so tudi ob nedeljah delali. Trupla moralo je strgati na drobne kosce, ker se nahajajo na posamnih kamnih koščeki mesa in cunj. Tovarne bila je uzorno zidana in upravljena, sodi se, da se je nalašč zažgala. Posestnik tovarne, priseljeni Nemec, je goreč pospešitelj misijonarstva in večina njegovih delavcev Kinezo je krščenih. Sumi se, da so mu zapalili tovarno fanatični Kinezi, razsrjeni zbog odpada svojih rojakov od stare vere. Razburjenost mej belimi delavci je neizmerna in bati se je strašnih izgrediv.

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu dobro srednje in le za 1.83 mm. višje, kot srednje stanje vsega leta; znašalo je namreč 737.13 mm. in je bilo samo v četrtek in petek podnormalno. Najvišje srednje stanje, za 5.15 mm. nad normalom, je imel ponedeljek; najnižje, za 3.07 mm. pod normalom, petek; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 8.22 mm. Tudi stanje sploh je bilo 14krat nadnormalno in le 7krat podnormalno; in sicer najvišje, za 7.18 mm. nad normalom, v nedeljo zvečer; najnižje, za 4.01 mm. pod normalom, v petek zvečer; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 11.19 mm. Največji razloček v stanji jednega dne, za 8.63 mm., je imela sobota; najmanjši, za 0.93 mm., torek.

Thermometer: Srednja temperatura pretečenega tedna je znašala — 5.8° C., to je za 4.1° C. pod normalom, in je bila vse dni podnormalna. Najvišja, — 3.9° C. ali za 2.2° C. pod normalom, je bila srednja temperatura v soboto; najnižja, — 8.9° C. ali za 7.2° C. pod normalom, v ponedeljek; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 5.0° C. Tudi temperatura sploh je bila komaj 3krat nadnormalna, 18krat pa podnormalna; in sicer najvišja, + 0.2° C. ali za 1.9° C. nad normalom, v torek popoldne; najnižja, — 14.6° C. ali za 12.9° C. pod normalom, v ponedeljek zjutraj; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 14.8° C. Največji razloček v stanji jednega dne, za 10.0° C., je imela temperatura v ponedeljek, oziroma v torek; najmanjši, za 2.0° C., v sredo.

Vetrovi pretečenega tedna so bili močnejši in tudi različnejši kot vetrovi predzadnjega tedna. Največkrat, 7krat, je bil „vzhod“, 6krat „brezvetrije“, 3krat „burja“, 2krat „zahod“, po 1krat pa „sever“, „gorenjec“ in „jugovzhod“.

Nebo je bilo precej spremenljivo; največkrat, 10krat, „jasno“, 7krat „oblačno“, 4krat pa „deloma jasno“.

Vreme je bilo precej suho in stanovitno; teden je imel jeden sam snežen dan s 2.30 mm. mokrine.

Dunajska borza

dné 30. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77	glid.	70	kr.
Srebrna renta	77	glid.	95	kr.
Zlata renta	96	glid.	05	kr.
5% marena renta	92	glid.	50	kr.
Akcije narodne banke	834	glid.	—	kr.
Kreditne akcije	287	glid.	75	kr.
London	119	glid.	65	kr.
Srebro	—	glid.	—	kr.
Napol	9	glid.	50	kr.
C. kr. cekini	5	glid.	63	kr.
Nemške marke	58	glid.	55	kr.
4% državne srečke iz l. 1854	250	glid.	119	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	glid.	170	kr.
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	glid.	95	kr.
Ogrska zlata renta 6%	118	glid.	50	kr.
„ „ 4%	85	glid.	80	kr.
„ „ papirna renta 5%	85	glid.	10	kr.
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	glid.	—	kr.
Dunava reg. srečke 5%	100	glid.	113	kr.
Zemlj. obšč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	glid.	60	kr.
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98	glid.	50	kr.
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	glid.	75	kr.
Kreditne srečke	100	glid.	170	kr.
Rudolfove srečke	10	glid.	20	kr.
Akcije anglo-avstr. banke	120	glid.	114	kr.
Tramway-društ. velj. 170 glid. a. v.	218	glid.	—	kr.

Pri Slonu: Ogršč. z Dunaja. — Bonandich iz Zagreba. — Baeh z Dunaja. — Socillo iz Trsta. — Signer z Dunaja. — Kruger iz Zagreba. — Schrader iz Nürnberg. — Eibel iz Zagreba. — Ondrick iz Praga. — Pri Maillet: Polack, Horwitz, Ramitz z Dunaja. — Pri avstrijskem cesarju: Stojec iz Vrh. — Rogič iz Velikih Lasč.

Tuji:
29. januarja.

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE
LE HOUBLON
Francosk fabrikat.
PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!
Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko LE HOUBLON in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

Cawley & Henry, al einige Fabrikanten, PARIS
Seuls Fabricants brevetés des Marques:
PAPIER ANANAS LE DRAPEAU NATIONAL
Couleur Malt Blanc ou Malt
Lettre supérieure Aut. Armes de chaque Pays

(159—22)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenje, kislota podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pecok in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.
Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane 35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Savnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besedo: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemalej teh znakov istinitosti, naj se zavrzijo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487—73)

Bonboni iz sladnega izlečka,

koje izdeluje lekarnar

G. Piccoli v Ljubljani, na Dunajski cesti

iz najčistejšega sladnega izlečka (koncentriranega s parom) so lahko prebavljivi, tečji, utešivajo razdražene čutnice, pribavljajo slino in razkrojevajo sliz; lečijo kašelj, hripavost, bolezni v pljučah, prsih in grlu.

Ne zamenjati jih s slinimi bonboni, ki se navadno prodajejo in ki so, proizvedeni iz priprostih snovi, večidel zdravju škodljivi.

Sladni bonboni, kakor tudi vse po meni izdelane pastile imajo izbunkano utisneno na jedni strani ime proizvajalca „G. Piccoli“ in na drugi strani „Laibach“. Jeden zavitek 10 kr.

Naročila se izvedejo obhodno s poštnim povzetjem.

(46—4)